

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2005. gada 27. aprīlī*

Lieta T-34/05 R

Makhteshim-Agan Holding BV, Amsterdama (Nīderlande),

Alfa Georgika Efodia AEVE, Atēnas (Grieķija),

Aragonesas Agro, SA, Madride (Spānija),

ko pārstāv K. Mero [*C. Mereu*] un K. van Maldehens [*K. Van Maldegen*], advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv B. Dohertijs [*B. Doherty*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par lūgumu izdot rīkojumu par noteiktiem pagaidu pasākumiem attiecībā uz endosulfāna novērtēšanu tā iespējamai iekļaušanai Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū I pielikumā (OV L 230, 1. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

1 Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) nosaka Kopienas režīmu attiecībā uz atļauju augu aizsardzības līdzekļu laišanai tirgū piešķiršanu un atsaukšanu.

2 Direktīvas 91/414 4. pants paredz, ka "Dalībvalstis nodrošina to, ka augu aizsardzības līdzeklis netiek atļauts, ja vien nav tā, ka [...] tā sastāvā esošās aktīvās vielas ir uzskaitītas I pielikumā". Taču aktīvām vielām, kas bija pieejamas tirgū divus

gadus pēc Direktīvas 91/414 izziņošanas datuma un nav iekļautas I pielikumā, noteiktos apstākļos var piemērot īpašos pārejas noteikumus. Tā Direktīvas 91/414 8. panta 2. punkts paredz, ka “12 gadu laikā pēc šīs direktīvas izziņošanas dalībvalsts var atļaut tādu augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū savā teritorijā, kuri satur I pielikumā neiekļautās aktīvās vielas, kas jau ir pieejamas tirgū divus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas datuma”. Šis 12 gadu periods, kas beidzās 2003. gada 26. jūlijā, attiecībā uz dažām vielām ar Komisijas 2002. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 2076/2002, ar ko pagarina Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā minēto laikposmu un kas attiecas uz dažu aktīvo vielu neiekļaušanu minētās direktīvas I pielikumā un to augu aizsardzības līdzekļu atļauju atsaukšanu, kuru sastāvā ir šīs vielas (OV L 319, 3. lpp.), tika pagarināts līdz 2005. gada 31. decembrim. Starp vielām, kuras skāra minētais termiņa pagarinājums, ir endosulfāns — aktīva viela, kuru īpaši izmanto insekticīdu ražošanā.

- 3 Pārejas perioda, kas paredzēts Direktīvas 91/414 8. panta 2. punktā, laikā minētajām aktīvajām vielām ir jāveic pārbaude, pēc kuras tās var tikt iekļautas Direktīvas 91/414 I pielikumā vai, pretēji, nevar tikt iekļautas I pielikumā, ja tās neatbilst drošības prasībām, kādas paredzētas Direktīvas 91/44 5. pantā, vai ja pārbaudei nepieciešamā informācija un fakti netika iesniegti “noteiktajā termiņā”. Visbeidzot Direktīvas 91/414 8. panta 2. punkts paredz, ka pārbaudes programmas īstenošanai nepieciešamie noteikumi tiks noteikti Komisijas pieņemtā regulā.
- 4 Komisijas 1992. gada 11. decembra Regula (EKK) Nr. 3600/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus tās darba programmas pirmā posma īstenošanai, kas minēta 8. panta 2. punktā Direktīvā 91/414 (OV L 366, 10. lpp.), nosaka pārbaudes procedūru vairākām vielām to iespējamai iekļaušanai Direktīvas 91/414 I pielikumā. Šo vielu starpā ir endosulfāns.

- 5 Regulas Nr. 3600/92 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts paredz ziņotājas dalībvalsts izraudzīšanu attiecībā uz katras aktīvās vielas pārbaudi. Spānijas Karaliste tika izraudzīta par ziņotājas dalībvalsti endosulfāna pārbaudei saskaņā ar Komisijas 1994. gada 27. aprīļa Regulu (EK) Nr. 933/94, ar ko nosaka augu aizsardzības līdzekļu aktīvās vielas un izraugās ziņotājas dalībvalstis Komisijas Regulas (EEK) Nr. 3600/92 īstenošanai (OV L 107, 8. lpp.).

Fakti un process

- 6 *Makhteshim-Agan Holding BV, Aragonesas Agro SA un Alfa Georgika Efodia AVEE* ir sabiedrības, kas ir iesaistītas it īpaši endosulfāna un augu aizsardzības līdzekļu, kas balstīti uz endosulfānu, ražošanā un pārdošanā. *Aragonesas Agro* ir *Makhteshim-Agan Holding* filiāle un izplatītāja. Tai ir atļauja noteiktu augu aizsardzības līdzekļu, kuru pamatsastāvā ir endosulfāns, laišanai Spānijas tirgū. *Alfa Georgika Efodia* ir *Makhteshim-Agan Holding* filiāle un izplatītāja, kam ir atļauja noteiktu augu aizsardzības līdzekļu, kuru pamatsastāvā ir endosulfāns, laišanai Grieķijas tirgū.
- 7 *Makhteshim Agan Intern. Coordination* ir viens no septiņiem Regulas Nr. 933/94 I pielikumā minētajiem ražotājiem, kas paziņoja par savu nodomu panākt endosulfāna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Savos apsvērumos Komisija atsaucas uz šo uzņēmumu, izmantojot nosaukumu "Makhteshim Agan International Coordination Center". Prasītājas savā pagaidu noregulējuma pieteikumā norāda, ka *Makhteshim Agan International Coordination Center* ir *Makhteshim-Agan Holding* filiāle.

- 8 Pirms pēdējā dokumentu iesniegšanas termiņa 1995. gada 31. oktobrī, kas ir noteikts grozītajā Regulā Nr. 933/94, tikai *Makhteshim Agan International Coordination Center* un *AgrEvo GmbH*, turpmāk saukta *Bayer CropScience AG*, iesniedza Spānijas Karalistei Regulas Nr. 3600/92 6. pantā paredzētos dokumentus attiecībā uz endosulfānu. Pēc šīs dokumentu iesniegšanas *Makhteshim Agan International Coordination Center* un *AgrEvo* koncentrēja savas pūles darba grupas ietvaros, kas pazīstama kā "Endosulfāna darba grupa" (*task force endosulfan*).
- 9 Pēc iesniegto dokumentu izvērtēšanas Spānijas Karaliste 2000. gada februārī Komisijai nosūtīja ziņojuma projektu par endosulfānu.
- 10 2000. gada vasarā Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 3600/92 7. panta 3. punktu nosūtīja ziņojuma projektu dalībvalstīm un *AgrEvo* kā Endosulfāna darba grupas pārstāvim.
- 11 No 2001. gada janvāra līdz jūlijam Apvienotās Karalistes Pesticīdu drošības direkcija (*Pesticide Safety Directorate*), rīkojoties Komisijas vārdā, organizēja vairākas ekspertu tikšanās no vairākām dalībvalstīm, lai izvērtētu ziņojuma projektu un komentārus, ko tas izraisīja. 2001. gada 27. jūnijā šis izvērtēšanas nobeigumā uzrakstītais ziņojums tika nosūtīts dalībvalstīm, un 2001. gada 25. augustā šis ziņojums tika nodots Endosulfāna darba grupai, lai iegūtu papildu komentārus un paskaidrojumus.
- 12 Konstatējot, ka endosulfāna pārbaudei ir nepieciešama papildu informācija, Komisija 2001. gada 21. novembrī pieņēma Lēmumu 2001/810/EK attiecībā uz lēmumu par dažu aktīvu vielu iespējamu iekļaušanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā

(OV L 305, 32. lpp.). Šis lēmums pagarināja jaunu datu par endosulfānu iesniegšanas termiņu līdz 2002. gada 25. maijam. Ilgtermiņa pētījumiem iesniegšanas termiņš tika noteikts 2003. gada 31. maijs.

- 13 2002. gada 8. martā notika tikšanās, kurā piedalījās Endosulfāna darba grupa un Spānijas varas iestādes.
- 14 Endosulfāna darba grupa līdz 2002. gada 25. maijam prasītos pētījumus iesniedza pirms šī termiņa beigām.
- 15 2002. gada 17. jūlijā notika jauna tikšanās ar Spānijas varas iestādēm.
- 16 Endosulfāna darba grupa līdz 2003. gada 31. maijam prasītos pētījumus iesniedza pirms šī termiņa beigām.
- 17 2004. gada 22. janvārī notika jauna tikšanās, kurā piedalījās Endosulfāna darba grupa un Spānijas varas iestādes. Šajā tikšanās vides un ekotoksikoloģijas nozares speciālists informēja Endosulfāna darba grupu par dažām problēmām saistībā ar endosulfānu.
- 18 2004. gada 26. janvārī Spānijas Karaliste vienam no Endosulfāna darba grupas dalībniekiem nodeva ziņojumu attiecībā uz datu novērtēšanu, ko minētā darba grupa bija iesniegusi 2002. gada un 2003. gada maijā.

- 19 2004. gada 11. martā notika tikšanās starp Komisiju un dalībvalstīm, kurā tika secināts, ka trūkst faktu, kas attaisnotu endosulfāna iekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.
- 20 2004. gada 17. maijā notika trīspusēja tikšanās, kurā piedalījās Komisija, Spānijas varas iestādes un Endosulfāna darba grupa saskaņā ar Direktīvas 91/414 6. panta 4. punktu. Šajā tikšanās Komisijas pārstāvis Endosulfāna darba grupai norādīja, ka Komisija plāno ierosināt Pastāvīgajai pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejai (turpmāk tekstā — “Komiteja”) neiekļaut endosulfānu Direktīvas 91/414 I pielikumā un ka tikšanās mērķis ir dot iespēju Endosulfāna darba grupai iesniegt tās apsvērumus. Komisijas pārstāvis piebilda, ka Endosulfāna darba grupa var nosūtīt tās komentārus līdz 2004. gada 21. jūnijam, bet jauni dati tās argumentācijas atbalstam netiks ņemti vērā, tā kā iesniegšanas pēdējais termiņš, proti, 2003. gada 31. maijs, jau ir pagājis.
- 21 2004. gada 25. jūnijā Endosulfāna darba grupas pārstāvji nosūtīja Komisijai vēstuli, apstrīdot veidu, kādā notika endosulfāna novērtēšana, un iesniedzot dažus papildu tehniskos paskaidrojumus.
- 22 Ar 2004. gada 12. jūlija vēstuli Komisija lūdza Spānijas Karalistei neņemt vērā jaunus pētījumus, ko bija iesniegusi Endosulfāna darba grupa.
- 23 2004. gada 24. septembrī Endosulfāna darba grupa ar tās konsultantu palīdzību nosūtīja Komisijai vēstuli. Vēstules ievaddaļā Endosulfāna darba grupa norādīja, ka tā raksta, lai “oficiāli lūgtu Komisiju iesaistīties labas pārvaldības dēļ lai nodrošinātu pareizu Kopienas tiesību normu piemērošanu un aizstāvētu [Endosulfāna darba grupas] tiesības un pamatotās cerības.” Turklāt Endosulfāna darba grupa lūdza Komisiju “nodrošināt, lai endosulfāna novērtēšana tiktu pienācīgi veikta no zinātniskā un juridiskā viedokļa un darīt zināmu tās lēmumu šajā sakarā”. Šajā

paša vēstulē Endosulfāna darba grupa norādīja, ka "Komisijai bija pienākums objektīvā veidā novērtēt Endosulfāna darba grupas iesniegtos faktus, iesaistīties labas pārvaldības dēļ, un nodot endosulfāna novērtēšanu ziņotājam vai ar Kopienas tiesību aktiem izveidotām speciālām iestādēm ar norādījumu pārbaudīt visus relevantos datus, izmantojot Direktīvā 91/414 paredzētos atbilstošos vērtēšanas kritērijus". Endosulfāna darba grupa savu vēstuli noslēdza, prasot Komisijai formulēt savu nostāju 60 dienu laikā.

24 Komisija atbildēja uz Endosulfāna darba grupas lūgumu ar 2004. gada 26. novembra vēstuli. Šajā vēstulē Komisija informēja Endosulfāna darba grupu, ka tā ir iesaistīta lēmuma projekta sagatavošanā par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā un ka tā vēlas iesniegt šo projektu Komitejai tās pirmajā sēdē 2005. gadā. Tāpat Komisija norādīja, ka tās 2004. gada 12. jūlija vēstulē tā vērsa uzmanību uz Regulā Nr. 3600/92 paredzēto procedūru un termiņiem pārbaudes pabeigšanai attiecībā uz šajā regulā minētajām vielām. Visbeidzot Komisija atzīmēja, ka Endosulfāna darba grupas lūgums Komisijai novērtēt tās nesen iesniegtos pētījumus un veikt to detalizētu analīzi ir pretrunā iepriekšējam lūgumam Komisijai pieņemt lēmumu attiecībā uz visiem iesniegtajiem dokumentiem 60 dienu laikā.

25 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēts 2005. gada 31. janvārī, *Bayer CropScience* un prasītājas iesniedza prasību par bezdarbību, pamatojoties uz EKL 232. pantu. Šajā prasībā prasītāji būtībā prasa, pirmkārt, lai Pirmās instances tiesa:

- atzīst, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu, pirmkārt, pārbaudīt iesniegtos faktus, lai novērtētu endosulfānu, un, otrkārt, respektēt prasītāju tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (*due process*) šīs pārbaudes laikā;

- uzdod Komisijai pildīt tās pienākumus un tā rezultātā pārbaudīt visus iesniegtos faktus endosulfāna novērtēšanai, kā arī respektēt tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (*due process*).
- 26 Ar atsevišķu dokumentu, kas kancelejā reģistrēts 2005. gada 31. janvārī, prasītājas cēla šo prasību pagaidu noregulējuma tiesvedībā. Šajā prasībā prasītājas lūdz Pirmās instances tiesas priekšsēdētājam pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 105. panta 2. punktu, kamēr vēl Komisija nav iesniegusi savus apsvērumus.
- 27 2005. gada 8. februārī Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs Komisijai rakstveidā uzdeva dažus jautājumus, uz kuriem pēdējā atbildēja ar 2005. gada 9. februāra vēstuli.
- 28 2005. gada 11. februārī prasītājas kancelejā iesniedza vēstuli, kas ietver noteiktus komentārus par Komisijas 2005. gada 9. februāra vēstuli, kuru Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs nolēma pievienot lietai. Ar dokumentu, kas kancelejā reģistrēts 2005. gada 11. februārī, Komisija iesniedza savus apsvērumus par prasību pagaidu noregulējuma tiesvedībā.
- 29 Pēc Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja lūguma prasītājas 2005. gada 22. februārī iesniedza jaunus apsvērumus. Šajos apsvērumos prasītājas lūdza pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesnesim uzdot Komisijai iesniegt dažus Komitejas sēdes, kurās tika runāts par endosulfānu, protokolus un darba kārtību.
- 30 Ar 2005. gada 2. marta vēstuli, kas kancelejā tika reģistrēta nākamajā dienā, Komisija iesniedz savus apsvērumus attiecībā uz prasītāju 2005. gada 22. februārī iesniegta-

jiem apsvērumiem. Pēc pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesneša lūguma Komisija norādīja, ka tā oficiāli piedāvāja Komitejai lēmuma projektu par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Komisija pievienoja saviem apsvērumiem tās lēmuma projektu un norādīja, ka iepriekš minēto projektu atbalstīja Komiteja tās 2005. gada 14. un 15. februāra sēdē.

- 31 2005. gada 8. martā Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs aicināja prasītājas iesniegt to iespējamus apsvērumus par Komisijas faktiskajiem paskaidrojumiem, ko tā iesniedza pēc Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja lūguma. Atbildot uz šo aicinājumu, prasītājas iesniedza savus apsvērumus ar 2005. gada 11. marta vēstuli, uz kuru Komisija atbildēja 2005. gada 16. martā.

Prasījumi

- 32 Prasītāju prasījumi pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesnesim ir šādi:

- “izdot rīkojumu Komisijai neizbeigt izvērtēt saskaņā ar Direktīvu [91/414] augu aizsardzības aktīvo vielu endosulfānu un līdz ar to neiesniegt [Komitejai] saskaņā ar Direktīvas [91/414] 19. pantu tās 2005. gada 14. un 15. februāra sēdes laikā vai jebkuras citas sēdes laikā, kas notiktu pirms galīgā lēmuma pieņemšanas šajā lietā, priekšlikumu par endosulfāna neiekļaušanu I pielikumā” vai “izdot rīkojumu Komisijai nepieņemt un/vai nepublicēt [Eiropas Savienības] “Oficiālajā Vēstnesī” lēmumu par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas [91/414] I pielikumā (gadījumā, ja [Komiteja] saskaņā ar Direktīvas [91/414] 19. pantu priekšlikumu jau būtu saņēmusi un apstiprinājusi)”;

- “pieņemt jebkurus citus pagaidu pasākumus, ko Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs uzskata par nepieciešamiem, lai aizsargātu prasītāju stāvokli līdz lietā ir pieņemts galīgais lēmums”;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

33 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepieņemamu vai nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

34 Reglamenta 104. panta 2. punkts paredz, ka pieteikumos par pagaidu pasākumu noteikšanu norāda strīda priekšmetu, apstākļus, kas nosaka steidzamību, kā arī faktiskos un tiesību pamatus, kuri sākotnēji šķietami pamato (*fumus boni juris*) prasītos pagaidu pasākumus. Šie nosacījumi ir kumulatīvi, tādējādi, ja viens no tiem iztrūkst, prasība par pagaidu pasākumu noteikšanu ir noraidāma (Tiesas priekšsēdētāja 1996. gada 14. oktobra rīkojums lietā C-268/96 P(R) *SCK* un *FNK*/Komisija, *Recueil*, I-4971. lpp., 30. punkts). Pagaidu noregulējuma tiesvedībā tiesnesim nepieciešamības gadījumā ir jāizsver arī pastāvošās intereses (Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 23. februāra rīkojums lietā C-445/00 R *Austrija/Padome*, *Recueil*, I-1461. lpp., 73. punkts).

- 35 Turklāt visas novērtēšanas ietvaros pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesnesim ir plaša diskrecionārā vara un tiesības pašam brīvi noteikt, ņemot vērā lietas īpatnības, veidu, kādā šie dažādie nosacījumi ir jāizvērtē, kā arī šīs izvērtēšanas kārtību, jo neviena Kopienas tiesību aktu norma viņam neparedz iepriekš noteiktu analīzes shēmu, lai izvērtētu nepieciešamību pieņemt lēmumu par pagaidu pasākumiem (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 19. jūlija rīkojums lietā C-149/95 P(R), *Recueil*, I-2165. lpp., 23. punkts).
- 36 Pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jāizskata, ņemot vērā šos faktorus.

Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

Par pieņemamību

- 37 Komisija uzskata, ka pamata prasība ir acīmredzami nepieņemama būtībā septiņu iemeslu dēļ. Pirmkārt, šīs prasības pamatojumā prasība sakarā ar bezdarbību, kas iesniegta, pamatojoties uz EKL 232. pantu, no vienas puses, ir sajaukta ar prasību par lēmuma atcelšanu, pamatojoties uz EKL 230. pantu, no otras puses. Otrkārt, Komisija vēl nav pieņēmusi saistošu aktu, tādējādi apgalvotā Komisijas bezdarbība neietekmē prasītāju juridisko stāvokli. Treškārt, prasītāju prasība ir neskaidra attiecībā uz aktiem, kurus Komisijai ir prasīts pieņemt. Ceturtkārt, Komisijai nebija pienākums rīkoties prasītāju noteiktajā termiņā. Piektkārt, pat pieņemot, ka Komisijai bija jārīkojas tā, kā to vēlējās prasītājas, tās 2004. gada 26. novembra atbilde izbeidza tās apgalvoto bezdarbību. Sestkārt, Pirmās instances tiesa nav kompetenta izdot Komisijai rīkojumu. Septītkārt, *Aragonesas Agro* un *Alfa Georgika Efodia* nav tiesības celt prasību, pamatojoties uz EKL 232. pantu.

- 38 Komisija turpinājumā apgalvo, ka pieteikums par pagaidu noregulējumu pats par sevi ir nepieņemams. Pirmkārt, pieteikums ir priekšlaicīgs. Otrkārt, tas ir pretrunā ar pamata prasību. Treškārt, prasītie pasākumi priekšlaicīgi liek izlemt attiecībā uz pamata prasību. Ceturtkārt, prasība pieņemt “jebkuru citu pagaidu pasākumu” neatbilst Reglamenta 44. panta 1. punkta d) apakšpunktam.
- 39 Prasītājas no savas puses apgalvo, ka nav nepieciešams lemt par pamata prasības pieņemamību. Tās piebilst, ka fakts, ka *Makhteshim-Agan Holding* iesniedza paziņojumu un visus dokumentus, ir pietiekami, lai to atšķirtu no citiem operatoriem. *Aragonesas Agro* un *Alfa Georgika Efodia* no savas puses paziņošanas procesā piedalījās ar *Makhteshim-Agan Holding* starpniecību un tāpēc bauda tās pašas tiesības. Turklāt, tā kā prasītāju prasība attiecas uz bezdarbību, tās nevar apstrīdēt aktu valsts līmenī. Prasītāju prasības nepieņemamība būtu tāpēc pretrunā, pirmkārt, prasītāju pamattiesībām uz viņu interešu aizstāvību un, otrkārt, viņu tiesībām tikt uzklausītām.
- 40 Savos 2005. gada 22. februāra apsvērumos prasītājas īpaši piebilst, ka tas, ka Komisija neizvērtēja iesniegtos faktus, ietekmē to juridisko stāvokli.

Par *fumus boni juris*

- 41 Prasītājas apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 95. panta 3. punktu un 152. panta 1. punktu; Direktīvas 91/414 5. panta 1. punktu; labas pārvaldības principu EKL 211. panta nozīmē, “kas prasa, lai Komisija katru lietu izvērtē rūpīgi un taisnīgi to

pilnvaru robežās, kas tai piešķirtas saskaņā ar Direktīvu [91/414], un respektē tiesības uz aizstāvēšanos un tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu”; tiesiskās drošības, tiesiskās palāvības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus; pienākumu sniegt pamatojumu; tiesības veikt komercdarbību un tiesības uz īpašumu.

- 42 Komisija apgalvo, ka pamati, uz kuriem tiek balstīta pamata prasība, ir ļoti vāji, it īpaši tāpēc, ka Komisijai nebija pienākums rīkoties pirms 2004. gada 27. novembra.

Par steidzamību

- 43 Prasītājas apgalvo, ka Komisijas bezdarbība ir acīmredzami nelikumīga un ka tāpēc nav nepieciešams izvērtēt, vai šajā lietā pastāv nopietnu un neatlīdzināmu zaudējumu draudi. Turklāt tās apgalvo, ka pasākumi, ko tās lūdz, ir ļoti steidzami, jo Komisijai tuvākajā laikā ir jāsniedz atzinums. Neesot šaubu par to, ka, pirmkārt, komiteja atteiksies iekļaut endosulfānu Direktīvas 91/414 I pielikumā un, otrkārt, uz šī atzinuma pamata Komisija pieņems oficiālu lēmumu par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā. Saskaņā ar prasītāju teikto, šī lēmuma publicēšana “Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī” izraisīs visu atļauju, kas attiecas uz augu aizsardzības līdzekļiem, kuru saturā ir endosulfāns, atsaukšanu no tirgus.

- 44 Prasītājas piebilst, ka gadījumā, ja netiks pieņemti pagaidu pasākumi, notiks tirgus attīstība, kuru būs ļoti grūti, pat neiespējami, mainīt.

- 45 Sākotnēji *Makhteshim-Agan Holding* zaudētu visu savu komercdarbību, kas saistīta ar farmaceitisko produktu, kuru pamatā ir endosulfāns, izgatavošanu un pārdošanu Eiropas Savienībā. *Makhteshim-Agan Holding* pārņēma šīs aktivitātes 2003. gadā no sabiedrības *Bayer CropScience*, pamatojoties uz jauniem faktiem un iesniegumiem, saskaņā ar kuriem endosulfāns varēja tikt izmantots, nepastāvot riskam Direktīvas 91/414 nozīmē, un pirms ziņotāja dalībvalsts sāka izteikt šaubas par šo vielu.
- 46 Pēc tam *Aragonesas Agro* zaudētu tās atļaujas laist Spānijas tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kuru pamatsastāvā ir endosulfāns. Tas izraisītu, pirmkārt, tirgus daļas zaudēšanu, šādu ietekmi jūtot arī uz citiem produktiem, otrkārt, izmaksu paaugstināšanos un, treškārt, algotu darbinieku atlaišanu.
- 47 Visbeidzot, attiecībā uz *Alfa Georgika Efodia* endosulfāna aizliegšana nozīmētu, pirmkārt, šīs sabiedrības produktu, kuru pamatsastāvā ir endosulfāns, izzušanu, otrkārt, komercvienošanas zaudēšanu, treškārt, citus komerciālos zaudējumus, kas rastos, samazinot tās produktu klāstu, un, ceturtkārt, personāla samazināšanu.
- 48 Atbildot uz šiem apgalvojumiem, Komisija uzskata, ka prasītājas nav parādījušas, ka prasītie pagaidu pasākumi būtu nepieciešami steidzami. Pirmkārt, tā kā nav pieņemts saistošs lēmums, prasītāju juridiskais stāvoklis paliek nemainīgs. Otrkārt, gan tas, vai Komisija pieņemtu aktu, gan tas, ko tas sevī ietvertu, paliek neskaidrs. Treškārt, pat ja pieņemts negatīvs lēmums, tam nebūtu tūlītējas sekas. Ceturtkārt, iepriekš minētie zaudējumi ir tikai finansiāli un pēc tam var iesniegt lūgumu tos atlīdzināt.

Par interešu izsvēršanu

- 49 Prasītājas būtībā apgalvo, ka prasītie pasākumi tikai saglabā šobrīd pastāvošo stāvokli. Tāpat tās uzsver Komisijas rīcības nesamērīgo raksturu attiecībā uz Direktīvas 91/414 mērķi. Turklāt endosulfāns tika izmantots vairākas desmitgades un kā produkts, kas nav saistīts ar risku, visjaunākajā kapsulas formulā ir atļauts Itālijā, Grieķijā un Portugālē.
- 50 No savas puses Komisija apgalvo, ka, ja būtu nepieciešams izsvērt pastāvošās intereses, virsroku gūtu sabiedrības veselība (Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2003. gada 11. aprīļa rīkojums lietā T-392/02 R *Solvay Pharmaceuticals*/Padome, *Recueil*, II-1825. lpp., 122. punkts).

Pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesneša vērtējums

- 51 Tā kā lietas dalībnieku rakstveida apsvērumi ietver visu nepieciešamo informāciju, lai pieņemtu lēmumu attiecībā uz pieteikumu par pagaidu pasākumiem, nav nepieciešams noklausīties to mutiskos paskaidrojumus.
- 52 Savos apsvērumos Komisija apgalvo, ka pieteikums par pagaidu noregulējumu ir nepieņemams vairāku iemeslu dēļ, būtībā to saistot ar vai nu acīmredzamu pamata prasības nepieņemamību, vai prasīto pagaidu pasākumu raksturu (iepriekš minētais 37. un 38. punkts).

- 53 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru jautājumu par prasības, ko izskata tiesa, kurai ir jurisdikcija izspriest lietu pēc būtības, pieņemamību principā nedrīkst izvērtēt pagaidu noregulējuma tiesvedības ietvaros, lai nepieņemtu priekšlaicīgu lēmumu pamata lietā. Taču gadījumā, kad tiek ierosināts jautājums par pamata prasības, par kuru ir iesniegts pieteikums par pagaidu pasākumiem, acīmredzamu nepieņemamību, var izrādīties nepieciešams konstatēt apstākļus, kas ļauj šādu prasību, no pirmā skatiena, atzīt par pieņemamu (Tiesas priekšsēdētāja 1988. gada 27. janvāra rīkojums lietā 376/87 R *Distrivet*/Padome, *Recueil*, 209. lpp., 21. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 30. jūnija rīkojums lietā T-13/99 R *Pfizer Animal Health*/Padome, *Recueil*, II-1961. lpp., 121. punkts, un iepriekš 50. punktā minētais rīkojums lietā *Solvay Pharmaceuticals*/Padome, 53. punkts).
- 54 Šajā lietā ir nepieciešams atsevišķi izvērtēt divu prasījumu, kurus iesniedza prasītājas pamata prasībā, tas ir, pirmkārt, prasības Pirmās instances tiesai atzīt Komisijas bezdarbību un, otrkārt, prasības par rīkojuma izdošanu Komisijai, pieņemamību.

Prasība atzīt Komisijas bezdarbību

- 55 Pamata prasības ietvaros prasītājas pēc būtības prasa Pirmās instances tiesai atzīt, ka Komisija nav izpildījusi savu apgalvojamo pienākumu, pirmkārt, izvērtēt Endosulfāna darba grupas iesniegtos faktus un, otrkārt, respektēt prasītāju tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu (iepriekš minētais 25. punkts).
- 56 Pieņemot, ka šāda prasība atbilst EKL 232. panta mērķim, kas attiecībā uz personu ir konstatēt, ka iestāde nav izpildījusi tās pienākumu, proti, “nav adresējusi šai personai kādu tiesību aktu, izņemot ieteikumus vai atzinumus”, jebkurā gadījumā ir nepieciešams izlemt, vai ir izpildīti citi nosacījumi attiecībā uz prasības par bezdarbību pieņemamību.

- 57 EKL 232. panta otrā daļa paredz — prasība sakarā ar bezdarbību “ir pieļaujama vienīgi tad, ja attiecīgā iestāde vispirms ir aicināta pieņemt attiecīgo lēmumu”. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šādam aicinājumam ir jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai iestādei būtu zināms lēmuma, kuru tā ir aicināta pieņemt, konkrētais saturs, un no tā jāizriet, ka tā mērķis ir likt iestādei formulēt savu nostāju (šajā sakarā skatīt Tiesas 1999. gada 18. novembra rīkojumu lietā C-249/99 P *Pescados Congelados Jogamar*/Komisija, *Recueil*, I-8333. lpp., 18. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 3. jūnija spriedumu lietā T-17/96 *TF1*/Komisija, *Recueil*, II-1757. lpp., 41. punkts).
- 58 Šajā gadījumā pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesnesim nav jāizlemj, vai Endosulfāna darba grupas aicinājums bija pietiekami skaidrs un precīzs iepriekš minētās judikatūras nozīmē, lai Komisijai būtu zināms lēmuma, kuru tā ir aicināta pieņemt, saturs.
- 59 Turpretim šīs pagaidu noregulējuma tiesvedības ietvaros ir jāizvērtē, vai, pieņemot, ka Komisija bija likumīgi aicināta pieņemt lēmumu, šajā stadijā ir pietiekami pierādījumi tam, lai uzskatītu, ka Komisija neizpildīja savu pienākumu formulēt nostāju, pamatojoties uz oficiālu Endosulfāna darba grupas aicinājumu.
- 60 Šajā sakarā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lietojot terminus “nav adresējusi šai personai tiesību aktu”, EKL 232. pants atsaucas uz bezdarbību, nepieņemot lēmumu vai neformulējot viedokli, un nevis uz akta pieņemšanu, kas ir atšķirīgs no tā, ko vēlējas vai uzskatīja par nepieciešamu ieinteresētās personas (Tiesas 1971. gada 13. jūlija spriedums lietā 8/71 *Deutscher Komponistenverband*/Komisija, *Recueil*, 705. lpp., 2. punkts; 1988. gada 15. decembra spriedums apvienotajās lietās 166/86 un 220/86 *Irish Cement*/Komisija, *Recueil*, 6473. lpp., 17. punkts, un 1992. gada 24. novembra spriedums apvienotajās lietās C-15/91 un C-108/91 *Buckl* u.c./Komisija, *Recueil*, I-6061. lpp., 17. punkts).
- 61 Šajā lietā Komisija tās 2004. gada 26. novembra vēstulē informēja Endosulfāna darba grupu par savu nolūku iesniegt Komitejai lēmuma projektu par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā.

- 62 Ja Komiteja sniedz atzinumu par labu piedāvātajam lēmumam neiekļaut aktīvo vielu, Komisija saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību, 5. panta 3. punktu (OV L 184, 23. lpp.) “pieņem paredzētos pasākumus”, par kuriem Eiropas Parlaments, ja nepieciešams, var izteikt savu nostāju saskaņā ar Lēmuma 1999/468 8. pantu. Šāds piedāvātais lēmums tādējādi skaidri norāda uz Komisijas vēlmi izbeigt apskatāmās aktīvās vielas pārbaudi.
- 63 Turklāt savā 2004. gada 26. novembra vēstulē Komisija noraidīja Endosulfāna darba grupas argumentu, ka endosulfāna pārbaude nenotika saskaņā ar “lietas taisnīgu izskatīšanu”. Šajā sakarā Komisija atsaucās uz tās 2004. gada 12. jūlija vēstuli, kuras kopija tika nodota Endosulfāna darba grupas pārstāvjiem, tajā lūdzot Spānijas varas iestādes neveikt Endosulfāna darba grupas iesniegto faktu izvērtēšanu, un uzsverot, ka termiņš papildu pētījumu iesniegšanai ir jau pagājis.
- 64 Ņemot vērā iepriekš minēto, pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesnesis šajā stadijā uzskata, ka Komisijas 2004. gada 26. novembra vēstule skaidri norāda uz Komisijas atteikumu, pirmkārt, izvērtēt Endosulfāna darba grupas iesniegtos faktus pirms lēmuma projekta par endosulfāna neiekļaušanu iesniegšanas Komitejai un, otrkārt, piedāvāt prasītājam papildu procesuālās garantijas pirms projekta iesniegšanas Komitejai.
- 65 Jādomā, ka prasītājas patiešām pašas piekrīt, jo tās savā pieteikumā apgalvo, ka “Komisijas 2004. gada 26. novembra atbildes vēstule norāda uz to, ka ziņotājs un/vai Komisija neveica un arī neveiks prasītāju jauno iesniegto datu un argumentu izvērtēšanu, kā arī nenodrošinās tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, izvērtējot bažas, par kurām ziņotājs informēja prasītājas tikai 2004. gada janvārī”.

66 Līdz ar to šajā stadijā, neskarot lēmumu, ko Pirmās instances tiesa var pieņemt attiecībā uz šo pamata prasības jautājumu, pagaidu neregulējuma tiesvedības tiesnesim nav pietiekami faktori, lai uzskatītu, ka 2004. gada 26. novembra vēstule nav uzskatāma par nostājas formulēšanu attiecībā uz pasākumiem, par kuriem bija aicinājums pieņemt lēmumu. Tādējādi šajā stadijā prasītāju prasījums atzīt Komisijas bezdarbību ir acīmredzami nepieņemams.

67 Katrā ziņā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesību aizsardzības līdzekļi, kas paredzēti EKL 232. pantā, ir balstīti uz ideju, ka iestādes nelikumīgas bezdarbības apšaubīšana ļauj iesniegt pieteikumu Eiropas Kopienų Tiesā vai Pirmās instances tiesā, lai atzītu, ka bezdarbība ir pretrunā Eiropas Kopienų dibināšanas līgumam, ja vien konkrētā iestāde šo bezdarbību nav izbeigusi. Pamatojoties uz šādu konstatējumu, saskaņā ar EKL 233. pantu atbildētājai iestādei ir jāveic pasākumi, lai pildītu Tiesas vai Pirmās instances tiesas nolēmumu, un tas neietekmē ārpuslīgumisko atbildību, kas var izrietēt no tā paša atzinuma. Gadījumā, ja akts, kura neizdošana kļūst par strīda priekšmetu, tiek pieņemts pēc prasības iesniegšanas, bet pirms nolēmuma taisīšanas, Eiropas Kopienų Tiesas vai Pirmās instances tiesas konstatējums par sākotnējās bezdarbības nelikumību vairs nevar radīt sekas, kas paredzētas EKL 233. pantā. Tas nozīmē to, ka šādā gadījumā, tāpat kā gadījumā, ja atbildētāja iestāde rīkojas pēc aicinājuma divu mēnešu laikā formulēt savu nostāju, strīda priekšmets beidz pastāvēt un nolēmums vairs nav nepieciešams (Tiesas 2000. gada 13. decembra rīkojums lietā C-44/00 P *Sodima*/Komisija, *Recueil*, I-11231. lpp., 83. punkts, un Pirmās instances tiesas 1998. gada 17. februāra spriedums lietā T-105/96 *Pharos*/Komisija, *Recueil*, II-285. lpp., 41. un 42. punkts).

68 Tātad šajā lietā Komisija savos 2005. gada 2. marta apsvērumos norādīja, ka tā oficiāli iesniedza Komitejai priekšlikumu lēmumam neiekļaut endosulfānu Direktīvas 91/414 I pielikumā (skatīt iepriekš minēto 30. punktu). Kā jau minēts iepriekš 62. punktā, šāds priekšlikums skaidri parāda Komisijas nolūku izbeigt apskatāmās aktīvās vielas pārbaudi.

- 69 Šajā sakarā ir jāpiebilst, ka tas, ka šāds priekšlikums sākotnēji nav uzskatāms par aktu, ko var apstrīdēt ar prasību par lēmuma atcelšanu, nenozīmē, ka to nevar uzskatīt par viedokļa formulēšanu, kas izbeidz bezdarbību, jo tas ir priekšnosacījums nākamajam solim procesā, kuram principā ir jābeidzas ar tiesību aktu, kuru pašu varēs apstrīdēt ar prasību par lēmuma atcelšanu (Pirmās instances tiesas 1995. gada 27. jūnija spriedums lietā T-186/94 *Guérin automobiles*/Komisija, *Recueil*, II-1753. lpp., 25. punkts, un iepriekš 67. punktā minētais spriedums lietā *Pharos*/Komisija, 43. punkts).
- 70 Rezultātā šajā stadijā ir visi iemesli uzskatīt, ka fakts, ka Komisija oficiāli iesniedza priekšlikumu lēmumam par endosulfāna neiekļaušanu Direktīvas 91/414 I pielikumā, neņemot vērā Endosulfāna darba grupas lūgumus, ir uzskatāms par viedokļa formulēšanu attiecībā uz minētās grupas iesniegto oficiālo aicinājumu.
- 71 Tādējādi jāpiebilst, ka bezdarbība izbeidzas dienā, kad persona, kura iesniedza aicinājumu iestādei pieņemt lēmumu, saņem dokumentu, ar kuru iestāde formulē savu nostāju (Pirmās instances tiesas 2000. gada 27. janvāra spriedums apvienotajās lietās T-194/97 un T-83/98 *Branco*/Komisija, *Recueil*, II-69. lpp., 55. punkts).
- 72 Šajā lietā Komisija norāda, ka 2005. gada 1. martā tā nosūtīja Endosulfāna darba grupas pārstāvim Komitejas apstiprinātā lēmuma projekta kopiju. Savos 2005. gada 11. marta apsvērumos prasītājas apstiprina, ka *Makhteshim-Agan Holding* patiešām 2005. gada 1. martā saņēma minētā projekta kopiju. Turklāt Komisijas 2005. gada 2. marta apsvērumus, kuriem tika pievienota Komisijas lēmuma projekta kopija, Pirmās instances tiesas kanceleja nodeva prasītājiem 2005. gada 7. martā. Līdz ar to, pat pieņemot to, ka pēc oficiāla aicinājuma saņemšanas no Endosulfāna darba grupas Komisija bija situācijā, kas raksturojama kā bezdarbība, šī bezdarbība beidza pastāvēt vēlākais 2005. gada 7. martā.

73 Šajā stadijā pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesneša rīcībā tādējādi nav pietiekamas informācijas, lai uzskatītu, ka vēl ir nepieciešams lemt par prasītāju prasījumu Pirmās instances tiesai atzīt Komisijas bezdarbību.

Prasījums par rīkojuma izdošanu Komisijai

74 Papildus prasītāju prasījumam atzīt Komisijas bezdarbību, tās pamatā prasa Pirmās instances tiesai izdot rīkojumu Komisijai izpildīt savus pienākumus, it īpaši pārbaudot visus iesniegtos datus attiecībā uz endosulfānu un respektējot prasītāju apgalvotās procesuālās tiesības.

75 Šajā brīdī ir pietiekami konstatēt, ka Kopienų tiesa nav kompetenta izdot rīkojumus iestādei, pamatojoties uz prasību par bezdarbību saskaņā ar EKL 232. punktu (šajā sakarā skatīt Tiesas 1993. gada 1. aprīļa spriedumu lietā *C-25/91 Pesqueras Echebastar/Komisija, Recueil*, I-1719. lpp., 14. punkts, un Pirmās instances tiesas 1994. gada 27. maija rīkojumu lietā *T-5/94 J/Komisija, Recueil*, II-391. lpp., 17. punkts).

76 Pagaidu noregulējuma tiesvedības tiesnesim tādējādi nav pietiekamas informācijas, lai uzskatītu, ka prasītāju prasījums Pirmās instances tiesai izdot Komisijai rīkojumu, ir pieņemams.

77 Šajā stadijā pamata prasība tādējādi šķiet acīmredzami nepieņemama vai vismaz par daļu no tās nav jālemj un attiecībā uz pārējo tā ir jāatzīst par acīmredzami nepieņemamu.

- 78 Līdz ar to, nepastāvot nepieciešamībai lemt, no vienas puses, par citiem Komisijas iesniegtajiem nepieņemamības iemesliem, un, no otras puses, par prasītāju lūgumu izdot Komisijai rīkojumu iesniegt Komitejas sēžu protokolus un dienas kārtību, ciktāl tie skar endosulfānu, lūgums par pagaidu noregulējumu ir jānoraida.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

- 1) lūgumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;**
- 2) lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.**

Luksemburgā 2005. gada 27. aprīlī.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

B. Vesterdorf